

„MESÉK A BÁTOR SZÍVŰ GYERMEKEKNEK”

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM

Nemzeti Tehetség
Program

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

A békakirály titka

Egyszer volt egy szakállas király, aki egy hatalmas palotában élt. Egy nap egy kedves hölgygel beszélgetett a díszes teremben, miközben az asztalon egy hosszú, aranszínű szalag feküdt. A hölgy különös történetet mesélt egy elvarázsolt békáról, aki valójában herceg volt. A király kíváncsian hallgatta, miközben észre sem vették, hogy a sarokban egy békakirály figyel minden szót. A béka fején apró varázskorona csillogott, de senki sem tudta, honnan szerezte. A szobában finom sütemény illata terjengett, a napfény pedig beragyogta az ablakokat.

Egy gyönyörű virág állt az asztalon, amelynek szirmai mintha titkokat rejtegettek volna. A király és a hölgy elhatározták, hogy segítenek a békának megtörni az átkot. Egész délután régi könyveket kutattak át, míg végül a virág szirmai között egy rejtett üzenetet találtak. Az üzenet elárulta, hogy a békát csak az őszinte szeretet és jószág szabadíthatja fel. Amikor kimondták a varázsigét, a béka hirtelen boldog herceggé változott. Aznap este hatalmas ünnepséget rendeztek a palotában, és mindenki örömmel táncolt hajnalig.

A cica titkos kincse

Egy kis cica az erdő szélén álló műhelyében élt, és nagyon szeretett barkácsolni. Egy reggel különös zajra ébredt, ezért gyorsan kiszaladt megnézni, mi történt. Az ajtó előtt két régi vödör állt, alattuk pedig egy titokzatos térképet talált. A térkép egy elrejtett kincshez vezetett az erdő mélyén. A nyúl izgatottan útnak indult, és útközben a madarak csicsergése mutatta neki a helyes irányt. Át kellett kelnie egy patakon is, de nem adta fel. Hamarosan egy napsütötte tisztásra ért, ahol egy

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

régi láda várta. A nyúl boldogan nyitotta ki, de a ládában nem arany volt, hanem különleges magok. Elhatározta, hogy elülteti őket. Napokkal később csodaszép virágok borították be az erdőt, a méhek boldogan zümmögtek körülöttük, és minden állat örült a színes rétnek. A nyúl büszkén nézte a munkáját, mert rájött, hogy az igazi kincs az, ami másoknak is örömet ad.

A farm legkedveltebb kakasa

Egy büszke kakas élt egy vidám farmon. Tollai olyan színesen ragyogtak, hogy mindenki megcsodálta. Minden hajnalban elsőként ébredt, és hangos kukorékolással köszöntötte a napot. Egy reggel egy gyönyörű pillangó szállt elé, a kakas pedig kíváncsian követni kezdte. A pillangó egy virágos mezőre vezette, ahol sok állat várta szeretettel. A kakas hamar rájött, hogy eddig túl sokat foglalkozott a külsejével, és túl keveset a barátsággal. Egy kiscsibe is csatlakozott hozzájuk, és egész nap együtt játszottak. Este a kakas történeteket mesélt a többieknek a csillagok alatt, mindenki köré gyűlt, és nevetéssel telt meg az este. A kakas hálás volt új barátaiért, és attól kezdve nem a szépségére, hanem a kedvességére volt a legbüszkébb.

A seprűs vándorok

Két különös figura érkezett egy nap a városba. Egyikük kék ruhát viselt, a másik piros kabátot hordott, és mindketten seprűt tartottak a kezükben. A főtéren nagy rendetlenség fogadta őket, ezért azonnal munkához láttak. Ahogy takarítottak, a gyerekek kíváncsian figyelték őket, majd sorra csatlakoztak a munkához. Hamarosan az egész tér nevetéssel és vidámsággal telt meg. A seprűk szinte táncoltak a kezükben, a

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

város pedig egyre tisztább lett. Délre már ragyogott minden, a polgármester pedig hálásan megköszönte a segítséget. A két vándor azonban nem maradt sokáig. Továbbindultak, hogy más városokban is segítsenek, és jó példát mutassanak mindenkinek.

A titkos kert hercegnője

Egy fiatal hercegnő minden reggel a palota virágoskertjében sétált. Imádta a természetet, és minden növényt név szerint ismert. Egy nap különös, csillogó indát vett észre a bokrok között. Kíváncsian követte, míg egy titkos kapuhoz nem ért. A kapu mögött rejtett kert bújta meg, tele ritka és csodaszép virágokkal. A hercegnő ámulva járta körbe a kertet, amikor egy aranyló magot talált. Hazavitte, és elültette a palota udvarán. Nap mint nap gondozta, míg végül hatalmas, virágzó fa nőtt belőle. Az emberek messziről érkeztek megcsodálni, a hercegnő pedig boldogan osztotta szét a magokat mások között is, hogy minden kertet széppé varázsoljon.

A lila virág csodája

A rét közepén egy különleges lila virág nőtt, amelynek öt nagy szirma volt, és illata messzire szállt. Egy kislány minden nap meglátogatta, beszélgetett vele, és úgy érezte, mintha a virág válaszolna neki. Egy forró nyáron alig esett eső, és a rét virágai kezdtek elszáradni. A kislány azonban minden nap vizet vitt a lila virágnak, gondosan ápolta, és sosem hagyta magára. Hamarosan új bimbók jelentek meg rajta, majd a rét többi virága is új erőre kapott. A méhek boldogan zümmögtek körülöttük, a kislány pedig megtanulta, milyen fontos a gondoskodás és a szeretet.

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

Scooby-Doo és a titokzatos ház

Scooby-Doo egy nap rejtélyes üzenetet kapott, ezért barátaival együtt útnak indult egy régi, elhagyott házhoz. Furcsa zajok szűrődtek ki az épületből, és Scooby kissé megijedt, de ezúttal nem futott el. Barátaival együtt lassan körbejárták a házat, és különös nyomokat fedeztek fel. A nyomok végül a poros padlásra vezettek, ahol egy régi gépet találtak. Kiderült, hogy az okozta az ijesztő hangokat. Mindenki megkönnyebbült, Scooby pedig jutalomfalatot kapott bátorságáért. Vidáman csóválta a farkát, és már alig várta a következő kalandot.

A három barátnő

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy történet, amelynek hőse három barátnő. Egy szép reggelen különös esemény zavarta meg a megszokott életet. A szereplők útnak indultak, hogy megoldják a rejtélyt, és közben erdőkön, mezőkön, patakokon át vezetett az útjuk. Találkoztak segítőkész állatokkal, akik tanácsokkal látták el őket, de akadtak nehézségek is, amelyeket csak türelemmel és összefogással tudtak legyőzni. A kaland során rájöttek, hogy a bátorság nem azt jelenti, hogy valaki nem fél, hanem azt, hogy a félelmei ellenére is képes helyesen cselekedni. Amikor végre elérték céljukat, egy elveszett kincset, egy régi titkot vagy egy fontos tanulságot találtak. A faluban mindenki örömmel fogadta őket, és nagy ünnepséget rendeztek a tiszteletükre. Aznap este a csillagok különösen fényesen ragyogtak az égen, mintha ők is a hősök sikerét ünnepelték volna. A történet híre messzire eljutott, és sok gyermek hallgatta csillogó szemmel a kalandot. Így lett ez a nap emlékezetes mindenki számára, és a mese tanulsága generációról generációra tovább élt: a kedvesség, az összefogás és a kitartás mindig meghozza gyümölcsét.

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

A szivárvány hercegnője

Volt egyszer egy kedves hercegnő, aki minden reggel a kastély tornyából figyelte a szivárványt. A legenda szerint ahol a szivárvány földet ér, ott egy kívánság teljesülhet. A hercegnő azt kívánta, hogy minden gyermek boldog legyen. Útnak indult, míg egy virágos rétre nem érkezett, ahol egy apró tündér várta. A tündér teljesítette a kívánságát, és attól a naptól kezdve a királyságban mindig nevetés hallatszott.

A királyfi és a hercegnő

Egy fényes bálon találkozott először a bátor királyfi és a kedves hercegnő. A palota tele volt zenével és tánccal. Egész este együtt beszélgettek és nevettek. A hercegnő a virágoskertjéről mesélt, a királyfi pedig az erdei kalandjairól. A bál után minden nap találkoztak, segítettek a falubelieknek, és boldogan éltek míg meg nem haltak.

A kis kastély titka

A domb tetején állt egy régi kastély, amelynek tornyában minden este különös fény ragyogott. Egy kíváncsi hercegnő és egy bátor királyfi elhatározták, hogy megfejtik a titkát. Odabent egy kedves öreg varázsló fogadta őket. A kastély tele volt lebegő gyertyákkal és csillogó kristályokkal. A varázsló elmondta, hogy a kastély csak azoknak mutatja meg titkait, akiknek tiszta a szívük.

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

A sün és a piros alma

Az erdő mélyén élt egy kedves kis sün, aki nagyon szerette az őszt. Egy reggel talált egy hatalmas piros almát. Először meg akarta tartani magának, de végül megosztotta a nyuszival, a mókussal és a kis madarakkal is. Este az állatok együtt ünnepeltek, a sün pedig rájött, hogy a legnagyobb öröm az, ha másokkal is megosztjuk, amink van.

A varázstakaró

Egy hideg téli estén egy kislány bebújt a kedvenc színes takarója alá. Amikor elaludt, a takaró egy csodálatos álmvilágba repítette őt. Ott beszélő állatokkal találkozott, és egy bölcs bagoly megmutatta neki a csillagok útját. Álmában találkozott a beteg farkassal aki örömmel várta a kislány hogy együtt töltsék a napot

sok játékkal. A farkas beszélni is tudott. Az álomban sokat játszottak, mókáztak, főztek, és piknikeztek együtt. Reggel mosolyogva ébredt, mert tudta, hogy álmában is talált egy igaz barátot magának.

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

Sajtmese

Péter gazda gyorsan hajtott,
El is hagyott egy nagy sajtot.
A sajt gurult a völgyön át,
És okozott nagy galibát.

Mert két mackó megtalálta
mid a kettő megkívánta.
Húzták-vonták taszajtottá,
Elosztani mégsem tudták.

Róka Rudi arra járva,
rákérdez a baj okára.
Ravasz mosoly villan szemén,
Hogyha nem megy elosztom én.

Óh, az egyik nagyobb maradt,
leharapom, csak egy falat.
Ohó, most a másik nagyobb,
majd abból is leharapok.

Addig-addig harapgatott,
hol egy kicsit, hol egy nagyot,
Míg a végén csepp sem maradt
A két mackó hoppon maradt.

Ha a mackók megegyeznek,
Finom sajtot ebédelnek.
Rudi túljárt az eszükön,
Tanulj az ő esetükön!

Péter gazda nem tűrhette,
Róka Rudit megbüntette.
Legközelebb megfontolja,
Hogy a sajtot megkóstolja.

A mackók meg sírtak-ríttak.
Megnyugodni csak nem bírtak.
Péter gazda sajnálattal,
megetette ez nagy sajttal.

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

A büszke kakas

Anna egy kanyargós ösvényen haladt tovább, amely egy zöld domb tetejére vezetett. Ott állt egy gyönyörű, piros tollú kakas. Büszkén kihúzta magát, és hangosan kukorékkolt.

– Én vagyok a világ legszebb kakasa! – jelentette ki.

Anna mosolyogva figyelte. A kakas valóban nagyon szép volt, de egy kicsit túl büszkének tűnt.

Nem sokkal később sűrű köd ereszkedett a tájra. A kakas megijedt, mert már nem látta a hazafelé vezető utat.

– Jaj nekem! Eltévedtem! – kiáltotta kétségbeesetten.

Anna felajánlotta, hogy segít neki. Együtt indultak el, és Anna figyelte a kövek, a fák és a virágok jelzéseit. Hosszú keresés után végül megtalálták a kakas udvarát.

– Köszönöm, Anna! – mondta hálásan a kakas. – Ma rájöttem, hogy nem a szép tollak a legfontosabbak.

– Hanem? – kérdezte Anna.

– A kedvesség és a segítségnyújtás.

A kakas egy csodaszép vörös tollat ajándékozott neki emlékül. Anna örömmel fogadta el, majd továbbindult.

A kandalló tündére

Az este közeledtével Anna egy kis házikóra bukkant az erdő szélén. Az ablakokból meleg fény szűrődött ki, ezért bekopogott.

Odabent senkit sem talált, csak egy pattogó kandallót. Ahogy közelebb lépett, a lángok különös alakzatokat kezdtek rajzolni.

Egyszer csak egy apró tündér bújtt elő a tűzből.

– Jó estét, Anna! Már vártalak – mosolygott.

Anna meglepetten nézett rá.

– Honnan tudod a nevemet?

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

- A Varázsképek Birodalmában sok mindent tudunk – nevetett a tündér.
- A kandalló lángjai körül aranyló fények táncoltak. A tündér elmagyarázta, hogy minden parázs egy jó kívánságot őriz.
- Kívánj valamit, ami nemcsak neked, hanem másoknak is örömet okoz!
- Anna egy pillanatig gondolkodott.
- Azt kívánom, hogy mindig tudjak segíteni azoknak, akiknek szükségük van rám.
- A tündér elégedetten bólintott.
- Ez igazán nemes kívánság.
- Egy csillogó parazsat nyújtott át neki.
- Őrizd meg! Emlékeztetni fog arra, hogy a jóság mindig fényt gyújt a sötétségben.
- Anna megköszönte az ajándékot, majd nyugodtan álomra hajtotta a fejét.

A mézes barátság

Másnap reggel Anna egy erdei tisztásra érkezett. Egy nagy barna medve üldögélt ott szomorúan.

- Miért vagy ilyen bánatos? – kérdezte Anna.
- Nagyon szeretem a mézet – sóhajtott a medve. – De a méhek nem bíznak bennem. Azt hiszik, csak el akarom venni tőlük.
- Anna elgondolkodott.
- Talán megmutathatnád nekik, hogy segíteni szeretnél.
- A medve beleegyezett. Együtt virágmagokat gyűjtöttek, majd beültették velük az egész tisztást. Napokon át dolgoztak, míg végül szebbnél szebb virágok nyíltak.
- Amikor a méhek meglátták a virágtengert, nagyon boldogok lettek.
- Ezt ti csináltátok? – kérdezte Zümi, a méhek vezetője.
- Igen – válaszolta a medve félénken.
- A méhek rájöttek, hogy a medve jó szándékú. Hálából megkínálták friss mézzel.
- A medve boldogan mosolygott.
- Most már igazi barátok vagyunk!

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

Zümi egy aranyló mézcseppet adott Annának.

– Ez emlékeztessen arra, hogy a bizalom és a barátság mindig idővel születik meg

A tó tündérmadara

Anna útja egy kristálytisza tóhoz vezetett. A víz olyan sima volt, mint egy tükör, és visszaverte a felhők képét.

A tó közepén egy apró sziget állt. Ott ült egy gyönyörű, kék tollú madár, amelynek tollai úgy ragyogtak, mintha apró zafírokból készültek volna.

– Üdvözöllek, Anna! – szólt a madár lágy hangon.

– Te vagy a tó őrzője? – kérdezte Anna.

– Igen. Én teljesítem azok kívánságát, akiknek tiszta a szívük.

A madár közelebb repült hozzá.

– Mit kívánsz a legjobban?

Anna a tóra nézett, majd a körülötte lévő fákat figyelte.

– Azt kívánom, hogy az emberek mindig vigyázzanak a természetre és az állatokra.

A madár mosolyogni látszott.

– Önzetlen kívánságot választottál.

Ekkor egy ragyogó kék toll hullott Anna kezébe.

– Őrizd meg ezt a tollat! Amíg nálad van, emlékezni fogsz arra, hogy minden apró jó cselekedet számít.

A tó vize csillogni kezdett, a madár pedig lassan a magasba emelkedett. Anna integetett neki, majd továbbindult a következő kaland felé, kíváncsian várva, milyen csodák rejtőznek még a Varázsképek Birodalmában.

A fehér ló versenye

Anna egy napsütéses rétre érkezett, ahol nagy sürgés-forgás fogadta. Az erdő állatai egy futóversenyre készülődtek. A

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

rajtvonalnál egy hófehér ló izgatottan toporgott.

– Ma végre én leszek a leggyorsabb! – mondta magabiztosan.

A verseny elkezdődött, és a ló valóban nagyon gyorsan futott. Útközben azonban meglátott egy kis sündisznót, aki belegabalyodott néhány lehullott ág közé.

– Segítenem kell neki – gondolta.

Megállt, kiszabadította a sündisznót, majd folytatta a futást. Mire célba ért, már nem ő lett az első.

Szomorúan lehajtotta a fejét.

– Elvesztettem a versenyt.

Anna mosolyogva megsimogatta.

– Talán nem te értél be elsőként, de te voltál a legsegítőkészebb.

A többi állat is egyetértett, és hangos tapssal ünnepelte a lóvat. Ekkor ló rájött, hogy néha a jószág többet ér a győzelemnél.

A hangyabusz

Nem sokkal később Anna egy apró útra ért, ahol különös jármű közeledett. Egy pici busz volt az, tele hangyákkal.

– Szállj fel! – integettek vidáman.

Anna kíváncsian helyet foglalt a buszon. A hangyák kirándulni indultak a rétre, amikor útközben meghallották valaki sírását.

Egy kis hernyó ült az út szélén.

– Elvesztettem a családomat – zokogta.

A hangyák és Anna azonnal segíteni kezdtek. Megkérdezték a lepkéket, a tücsköket és a katicákat, hátha látták a hernyó családját.

Hosszú keresés után végül megtalálták őket egy virágos bokor alatt.

A hernyó örömében ugrálni kezdett.

– Köszönöm, hogy segítettetek!

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

A hangyák megtanították Annának, hogy együtt sokkal könnyebb megoldani a problémákat, mint egyedül.

A két bogártestvér

Az erdő mélyén Anna két bogárral találkozott. A testvérek szomorúan kutattak a fűben.

– Mit kerestek? – kérdezte.

– Az elveszett labdánkat – felelték egyszerre.

Anna azonnal segített nekik. Átkutatták a bokrokat, benéztek a virágok közé, sőt még a patakparton is keresték.

A labda azonban sehol sem volt.

Ahogy telt az idő, a bogarak egyre jobban szórakoztak együtt. Meséltek egymásnak, nevettek, és közösen fedezték fel az erdőt.

Végül, amikor hazafelé indultak, a labdát a saját házuk előtt találták meg.

A testvérek nevetni kezdtek.

– Egész nap ezt kerestük, pedig itt volt!

Anna ekkor megértette, hogy néha a keresés közben szerzett élmények sokkal értékesebbek, mint maga a megtalált dolog.

A sárkány az égben

Egy szeles délután Anna egy dombtetőre ért. Ott két gyermek színes sárkányt eregetett.

– Segítesz nekünk? – kérdezték.

Anna örömmel csatlakozott hozzájuk. A szél egyre erősebben fújt, és a sárkány egyre magasabbra emelkedett.

Egyszer csak eltűnt a felhők között.

– Vajon hová ment? – csodálkozott Anna.

Néhány pillanat múlva a sárkány visszatért. A farkára egy apró üzenet volt kötve.

Anna kibontotta, és ezt olvasta:

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

„Merj nagyot álmodni, mert minden nagy dolog egy álommal kezdődik.”

A gyermekek boldogan mosolyogtak. Anna pedig elhatározta, hogy soha nem adja fel az álmait, bármilyen nehéznek tűnnek is.

A bátor kiráylány

Anna egy gyönyörű kastélyhoz érkezett, amelyet magas falak és virágos kertek vettek körül. A kert azonban most elhanyagoltnak tűnt, mert sűrű túskebokrok borították.

A kapuban egy kiráylány várta.

– Segítenél nekem? – kérdezte. – Szeretném újra széppé tenni a kertünket.

Anna azonnal igent mondott. Együtt dolgoztak egész nap: metszették a bokrokat, ültették a virágokat és összegyűjtötték a lehullott ágakat.

Mire lement a nap, a kert újra ragyogott. Pillangók repkedtek a virágok fölött, és a madarak is visszatértek.

– A bátorság nem azt jelenti, hogy nem félünk – mondta a kiráylány. – Hanem azt, hogy akkor is cselekszünk, amikor nehéz.

Anna sokáig emlékezett ezekre a szavakra.

A fehér madár levele

Egy hatalmas tölgyfán fehér madár üldögélt. A csőrében egy levelet tartott.

– Ezt egy távoli országból hoztam – mondta.

Anna kíváncsian kibontotta.

A levélben az állt:

„A kedvesség olyan, mint a szél. Nem látjuk, de mindenhová eljut.”

Anna elmosolyodott.

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

A madár elmesélte, hogy rengeteg országot bejárt, és mindenhol a kedves emberekre emlékeztek a legtovább.

Ez fontos tanulság volt Anna számára.

A csigafiú álma

A virágos réten egy apró csiga pihent egy levél tetején.

– Nagyon elfáradtam – sóhajtotta.

Péter leült mellé.

A csiga hamar elaludt, és közben mosolygott.

– Vajon mit álmodik? – gondolkodott Péter.

Amikor felébredt, elmesélte, hogy gyönyörű virágmezők fölött repült.

– Néha szükségünk van egy kis pihenésre, hogy új erőre kapjunk – mondta.

Péter egyetértően bólintott.

A két jó barát

Egy homokos tisztáson két gyermek várat épített.

Már majdnem elkészültek, amikor egy erős szél ledöntötte az egészet.

Az egyik gyermek szomorúan leült.

– Ennyi munka kárba veszett.

A másik azonban nem adta fel.

– Építsük újra együtt!

Anna is segített nekik. Hamarosan még nagyobb és még szebb vár készült, mint az első.

A gyerekek boldogan nevettek.

Ekkor Júlia megtanulta, hogy a jó barátok mindig segítenek egymásnak újrakezdeni.

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

Az elveszett család

Az erdőben Anna újra találkozott a méhekkel.
Most azonban valami baj történt.
Egy medve szomorúan üldögélt egy farönkön.
– Nem találom a családomat – mondta.
Anna és Zümi méhecske azonnal segíteni
kezdték. Megkérdezték a madarakat, a
mókusokat és az őzeket is.

Végül a folyó túloldalán találták meg a medvecsaládot.
Amikor újra találkoztak, örömeikben átölelték egymást.
Aznap este az egész erdő ünnepelt.

A kis hajó nagy kalandja

Egyszer volt, hol nem volt, egy kis kék hajó, akit Bercinek hívtak. Egy csendes kikötőben élt a többi hajó között. Bár nagyon szerette az otthonát, mindig arról álmodott, hogy egyszer felfedezze a távoli tengereket.

– Még túl kicsi vagy ehhez – mondogatták neki a nagy hajók.
De Berci nem szomorkodott. Tudta, hogy a bátorság nem a méreten múlik.

Egy napsütéses reggelen a szél finoman meglökte a hullámokat.

– Gyere velem kalandozni! – suttozta a szél.

Berci izgatottan elindult. Először egy csapat vidám delfinnel találkozott, akik körbeugrálták.

– Üdv a nyílt tengeren! – nevettek a delfinek.

A kis hajó nagyon boldog volt. Soha nem látott még ilyen gyönyörű, csillogó vizet.

Délután azonban sötét felhők gyülekeztek az égen. Hamarosan nagy vihar támadt. A hullámok magasra csaptak, Berci pedig félelmében remegni kezdett.

– Nem vagyok elég erős! – kiáltotta.

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

Ekkor meghallotta a delfinek hangját.

– Ne add fel! Lassan haladj, és figyelj a hullámokra!

Berci összeszedte minden bátorságát. Nem sietett, csak kitartóan haladt előre. Egy idő után a felhők eltűntek, és újra kisütött a nap.

A vihar után egy apró szigetre érkezett. A parton egy elveszett teknősbéka üldögélt.

– Nem találom a családomat – mondta szomorúan.

Berci azonnal segített. A tengerben úszó halaktól érdeklődött, majd együtt keresték a teknős családját. Hamarosan meg is találták őket egy korallzátony közelében.

– Köszönöm, Berci! – mondta a kis teknős.

A család hálából egy csillag alakú kagylót ajándékozott neki.

Amikor este visszaért a kikötőbe, a nagy hajók csodálkozva nézték.

– Tényleg bejártad a tengert?

– Igen – mosolygott Berci. – És megtanultam, hogy nem az a fontos, milyen nagy valaki, hanem hogy legyen bátorsága segíteni másokon és követni az álmait.

Attól a naptól kezdve mindenki tisztelte a kis hajót, aki bebizonyította, hogy a legnagyobb kalandok néha a legkisebb hajókra várnak.

Pöttyös a gőzmozdony

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kicsi gőzmozdony, akit Pöttyösnek hívtak. Nem azért, mert pöttyös volt a festése, hanem mert mindig egy kicsit „pöttyösen”, azaz bizonytalanul indult el reggelente. Mégis ő volt a legszorgalmasabb vonat a vidéken.

Pöttyös egy kis állomáson lakott, ahol minden nap sok utas várta: bácsikák kosarakkal, anyukák babakocsival, és gyerekek, akik integettek neki induláskor. Ő pedig mindig nagyot fűjt: „Tűű-tűű! Indulás!”

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

Egyik reggel azonban furcsa dolog történt. A nap késve kelt fel, és a sínek felett sűrű köd ült. A nagy gyorsvonatok kicsit meg is ijedtek, és lassabban indultak el. De Pöttyös nem félt. Őt úgy tanították: „Lassan is lehet biztonságosan menni.”

Elindult hát a ködben. Eleinte alig látott valamit, csak a sínek csillogását maga előtt. De minden állomáson pontosan megállt, minden utast felvett, és óvatosan, de biztosan haladt tovább.

Útközben találkozott egy kis madárral, aki elveszett a ködben.

– Pöttyös, segítesz hazatalálni? – csipogta a madár.

– Persze! Ül fel a mozdony orrára, és együtt megtaláljuk az utat!

És így is lett. A kis madár mutatta az irányt, Pöttyös pedig lassan, de biztosan haladt. Mire a nap végül áttört a ködön, már mindenki mosolygott: az utasok, a madár, és még Pöttyös is.

Attól a naptól kezdve mindenki tudta: nem az számít, milyen gyorsan megy egy vonat, hanem hogy eljut-e mindenki biztonságban oda, ahová szeretne.

És Pöttyös lett a legkedveltebb kis mozdony az egész vidéken.

A falu sárkánya

Egyszer volt, hol nem volt, egy magas hegy tetején élt egy fiatal sárkány, akit Lángocsának hívtak. Lángocsának gyönyörű, zölden csillogó pikkelyei voltak, és amikor örült, a farka végén apró szikrák pattantak ki.

De volt egy kis gond: Lángocsától mindenki félt. A falubeliek azt hitték, hogy a sárkányok csak tüzet okádni és pusztítani tudnak, ezért amikor meglátták a füstöt a hegy fölött, mindig elbújtak.

Pedig Lángocsának egyáltalán nem volt rossz szíve. Ő csak barátokat szeretett volna.

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

Egy nap nagy vihar tört ki. A szél letépte a fák ágait, és a falu melletti folyó annyira megáradt, hogy veszélybe került a híd. Ha a híd elszakad, a falubeliek nem tudnak átjutni a túlpartra.

Lángocsát először el akarták zavarni, amikor a faluhoz repült, de ő nem ment el. Látta, hogy baj van.

– Engedjetelek segíteni! – mondta halkan.

A falusiak féltek, de nem volt más választásuk.

Lángocsá mély levegőt vett... de nem tüzet fújt, hanem meleg, erős levegőt, amivel kiszárította a nedves köteleket, és a szárnyaival elterelte a szél egy részét. A farkából kipattanó szikrákkal pedig megolvasztotta és újraformálta a meglazult köteleket, hogy a híd stabilabb legyen.

Egész éjjel dolgozott, míg végül a híd megmenekült.

Reggelre a vihar elállt, és a falusiak döbbenten nézték a sárkányt.

– Te... te segítettél nekünk – mondta az egyikük.

Lángocsá bólintott.

– Nem minden sárkány rossz. Én csak szerettem volna, ha ezt látjátok.

Attól a naptól kezdve már nem féltek tőle. A gyerekek néha még integettek is neki, amikor a hegy felett elrepült, és Lángocsá végre nem egyedül élt többé.

És ha a szél néha furcsán zizegett a hegyek között, azt mondták: az Lángocsá nevetése volt.

Cica az erdőben

Egyszer volt, hol nem volt, egy hatalmas, zöldellő erdő szélén élt egy kisfiú, akit Bendének hívtak. Bende kíváncsi gyerek volt, mindig mindent meg akart nézni, ami csak az erdőben rejtőzött.

Egyik délután, amikor a nap aransárgára festette a fák lombját, Bende egy halk nyávogást hallott.

– Miau... segítség...

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

A hang egy bokor alól jött. Bende óvatosan közelebb ment, és egy apró, szürke kiscicát talált, akinek az egyik mancsa beszorult egy gallyak közé.

– Szegény kiscica... mindjárt kiszabadítalak – mondta Bende halkan.

Nagyon óvatosan félretolta az ágakat, és megsimogatta a cicát. A kiscica először remegett, de aztán bizalommal nézett a kisfiúra.

– Köszönöm... azt hittem, itt kell maradnom – nyávogta a cica.

Bende elmosolyodott.

– Nem hagylak itt. Gyere velem!

A kiscica felmászott Bende vállára, és attól a naptól kezdve elválaszthatatlan barátok lettek. Bende elnevezte Pelyhesnek, mert olyan puha volt a bundája, mint a hópehely.

Együtt járták az erdőt: Pelyhes néha előreszaladt, és megmutatta az érdekes ösvényeket, Bende pedig figyelt, nehogy baj legyen. Felfedeztek titkos tisztásokat, mókusokkal teli fákat és egy kis patakot, ahol köveken lehetett ugrálni.

De egy nap sűrű köd ereszkedett az erdőre. Bende hirtelen nem találta a hazafelé vezető utat.

– Pelyhes, most mit csináljunk? – kérdezte aggódva.

A kiscica megállt, szimatolt, majd halkan nyávogott.

– Arra megyünk! A szél onnan hozza az otthon illatát.

Bende bízott benne, és követte. Pelyhes apró léptekkel vezette őt a fák között, míg végül a köd mögött megpillantották a falu fényeit.

Bende megölelte a cicát.

– Te nem csak egy cica vagy... te vagy az én erdei őrzőm.

És Pelyhes elégedetten dorombolt, mert tudta: ő is megtalálta az otthonát.

A legnagyobb kincs

Végül Emma egy hatalmas rétre érkezett, ahol egy óriási, színes sárkány repült az égen. A sárkány lassan leszállt elé.

– Üdvözöllek, Emma– mondta mély hangon. – Elérkeztél utazásod végéhez.

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

– Hol találom a megígért kincset? – kérdezte Emma.

A sárkány mosolyogva körbemutatott. Ekkor Emma meglátta az út során kapott emlékeket: az arany tollat, a mézcseppet, a kék tollat, a parazsat és minden más ajándékot.

– Ezek a kincsek? – csodálkozott.

– Nem a tárgyak a kincsek – válaszolta a sárkány. – Hanem mindaz, amit megtanultál általuk.

Anna végiggondolta az utazását. Megtanulta a bátorságot, a kedvességet, a kitartást, a barátságot, a szeretetet és a segítségnyújtást.

Ekkor a könyv ragyogni kezdett körülötte. A Varázsképek Birodalma lassan eltűnt, és Emma újra a padláson találta magát.

A könyv utolsó lapján egy mondat jelent meg:

„A legnagyobb kincs mindig a szívedben van.”

Emma becsukta a könyvet, és tudta, hogy ezt a különleges utazást soha nem fogja elfelejteni.

A hűség

Kevin útja egy öreg molnárhoz vezetett. A molnár nagyon aggódott.

– Eltűntek a lisztes zsákjaim!

Mellette állt hűséges szamara, aki láthatóan szintén segíteni szeretett volna.

A szamár szimatolni kezdett, majd elindult az erdei ösvényen. Kevin és a molnár követték.

Hosszú séta után megtalálták az elveszett zsákokat egy bokor mögött.

– Ügyes vagy! – örvendezett a molnár.

Hálából szép nyakdíszt készített a szamárnak.

Kevin ekkor megtanulta, hogy a hűség és a szorgalom mindig meghozza a jutalmát.

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

A zenélő szamár

Egy kis faluban Anna különös hangokat hallott. Egy szamár próbált énekelni, de senkinek sem tetszett a dala.

– Talán jobb lenne, ha feladnám – sóhajtotta.

Anna azonban bátorította.

– Mindenki valamiben jó. Csak gyakorlás kell hozzá.

A szamár minden nap énekelt egy kicsit. Reggel a mezőn, délután a folyóparton, este pedig a csillagok alatt.

Hétről hétre egyre szebben szólt a hangja.

Egy napon koncertet adott a falunak. Az emberek csodálkozva hallgatták.

– Milyen szépen énekelsz! – mondták.

A szamár rájött, hogy a kitartó munka csodákra képes.

A Mosoly Hercegnője

Anna egy kedves kis faluba érkezett. Az emberek azonban szomorúnak és fáradtnak tűntek.

A főtéren egy piros ruhás kislány üldögélt egy padon. Amikor Anna odaért, a kislány rámosolygott.

A mosolya olyan ragyogó volt, hogy szinte beragyogta az egész teret.

Furcsa dolog történt: az emberek is mosolyogni kezdtek. A pék vidámabban kínálta a kenyeret, a gyerekek nevetve játszottak, még a madarak is hangosabban csicseregtek.

– Hogy csinálod ezt? – kérdezte Anna.

– Egyszerűen csak kedves vagyok mindenkivel – felelte a kislány.

Anna rájött, hogy egy apró mosoly is hatalmas változást hozhat mások napjába. Mielőtt továbbindult volna, a Mosoly Hercegnője egy kis szív alakú medált adott neki.

– Emlékezz rá, hogy a kedvesség mindig továbbterjed.

Anna megköszönte az ajándékot, és miközben folytatta útját a Varázsképek Birodalmában, úgy érezte, a szíve egyre több bölcsességgel és szeretettel telik meg.

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

NTP-TEHETSEG-25-0270
"VARÁZSLATOS MESEMŰHELY NAGYDOBOSON"
KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

Köszönetnyilvánítás és Ajánlás

„A mese az a kapu, amin keresztül a gyermek képzelete meghódítja a világot.”

Nagy örömmel és büszkeséggel nyújtjuk át ezt a különleges mesefüzetet, amely a Nagydobosi Általános Iskola 15 tehetséggyanús, szorgalmas és kreatív diákjának közös alkotása. A tehetséggondozó program keretében a gyermekek nemcsak írókká, hanem illusztrátorokká is váltak: a lapokon életre kelő varázslatos történeteket saját maguk vetették papírra, és a hozzájuk tartozó színes, kifejező rajzokat is saját kezűleg készítették el.

Ez a kötet hűen tükrözi a diákjainkban rejlő határtalan képzelőerőt, kitartást és a közös alkotás örömét.

Hálásan köszönjük a tehetséggondozásban résztvevő pedagógusok áldozatos munkáját, a szülők támogató háttérét, valamint a Nemzeti Tehetség Program és a Kulturális és Innovációs Minisztérium támogatását, amellyel lehetőséget biztosítottak arra, hogy a gyermekek kibontakoztathassák tehetségüket, és ez a csodálatos álom valóra válhasson.

Fogadják és olvassák olyan szeretettel ezeket a meséket, amilyen tiszta szívvel és lelkesedéssel a gyerekek alkották őket!

**KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM**

**Nemzeti Tehetség
Program**